

DOŽIVLJAJSKI SPIS ALI PRIPOVED O DOŽIVETJU

1. O ČEM PIŠE KATJA?

PREBERI SPODNJE BESEDILO

2. V ŽIVO POROČAŠ O PREBRANEM IN DELAMO NALOGE V DZ

Moje prve palačinke

Prejšnjo soboto si je moja sestrična Neža, ki je k nam prišla na obisk iz Zidanega Mosta, zaželela palačinke. Ker smo bile z mojima sestrama same doma, smo se odločile, da jih spečemo same.

Mleko, moka, jajca in malo radenske, da se testo za palačinke ne bi zgostilo, kot vedno pravi mama, vse to je letelo v lonec. Ker pa smo vse sladkosnedke, smo v maso stresle še tri velike žlice sladkorja. Potem smo vse to dobro premešale, vlile v ponev nekaj kapljic olja, počakale, da se je segrelo, in pričele peči.

Prva palačinkica je bila premalo zapečena, druga pa preveč. Ni nam šlo preveč dobro, čeprav smo zraven poslušale pesem Kuharica Uharica in pele: "Pampalala, lam, lam, pam, pam, palala, lalačinke, lalačinke ..."

Nenadoma je zazvonil zvonec. Na obisk je prišel stric Žane. Ko je videl naše zmazke, si je brez besed oblekel predpasnik in si na glavo poveznil kuharsko kapo. Vse smo ostrmele, ko so začele palačinke frčati po zraku! Vedele smo, da zna stric dobro kuhati, ampak da bi znal izvajati take čarovnije, tega pa ne!

Prosile smo ga, da naj tudi nas nauči metati palačinke v zrak. Poskusile smo. Naše prve tri palačinke so seveda pristale na stropu, potem pa je kar šlo. Lahko pa si predstavljate, kakšna je bila kuhinja! Celo uro smo jo morale čistiti. Ko je prišla domov mami, se je kuhinja že bleščala, me štiri pa smo bile site. Nekaj palačink je ostalo tudi za mami.

Tako nas je naš kuharski maček Žane, ki praži jetra in možgane, kot je nekoč pela Neca Falk, naučil peči palačinke in jih celo metati v zrak.

Katja, 5. c